

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2229/2025
27.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Лончар адвокат из ..., против туженог АД за осигурање „Триглав осигурање“ из Београда, чији је пуномоћник Немања Алексић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1214/24 од 20.11.2024. године, на седници одржаној 27.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1214/24 од 20.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П 178/23 од 13.05.2024. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за страх исплати 40.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев за исплату законске затезне камате на износ од 40.000,00 динара за период од 07.12.2020. године до 13.05.2024. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати 22.500,00 динара са законском затезном каматом од правоснажности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 135.668,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1214/24 од 20.11.2024. године жалба туженог је делимично усвојена и првостепена пресуда потврђена у првом ставу изреке, а преиначена у трећем ставу изреке тако што је одбијен захтев за накнаду материјалне штете у износу од 22.500,00 динара са траженом каматом и у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је досуђени износ од 135.668,00 динара снижен на износ од 109.158,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је за разлику између досуђеног и траженог износа захтев тужиоца одбијен. Тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 2.520,00 динара, док је за разлику између траженог и досуђеног износа захтев одбијен.

Против наведене правоснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Законом о парничном поступку прописано је странке могу да изјаве ревизију против правноснажне пресуде донете у другом степену (члан 403. став 1) и да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака (члан 403. став 2. тачка 2).

Међутим, поступак у споровима мале вредности, као посебан поступак, уређен је главом XXXIII Закона о парничном поступку, тако што је прописано да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (члан 468. став 1); да ревизија против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности није дозвољена (479. став 6); као и да ако у одредбама те главе није другачије прописано, у поступку у споровима мале вредности сходно се примењују остале одредбе овог закона (члан 467).

У конкретном случају ради се о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора од 62.500,00 динара не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, у коме је поступак и спроведен по правилима из главе XXXIII Закона о парничном поступку, која се односи на поступак у споровима мале вредности.

С обзиром на изложено, иако је ревизија тужиоца изјављена на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, њена дозвољеност не може се оцењивати применом те одредбе већ се оцењује, сагласно одредби члана 467. ЗПП, применом одредбе члана 479. ЗПП, којом је право на изјављивање ревизије другачије уређено, тако што је изричито искључено.

Пошто је одредбама главе XXXIII ЗПП, која се односи на спорове мале вредности, прописано да у таквом спору ревизија није дозвољена, чињеница да је другостепени суд делимично преиначио првостепену пресуду је без утицаја на дозвољеност ревизије, јер је у спору мале вредности ревизија недозвољена, па је одлучено као у изреци и ревизија одбачена, основу члана 413. ЗПП.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић